

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0075/2011

22.3.2011

BETÄNKANDE

om migrationsströmmar till följd av instabilitet: omfattning och roll för
EU:s utrikespolitik
(2010/2269(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Fiorello Provera

Rådgivande utskotts föredragande (*):
Corina Crețu, utskottet för utveckling

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	19
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING.....	21
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MEDBORGERLIGA FRI- OCH RÄTTIGHETER SAMT RÄTTSLIGA OCH INRIKES FRÅGOR.....	27
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	32

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om migrationsströmmar till följd av instabilitet: omfattning och roll för EU:s utrikespolitik (2010/2269(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete⁴,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁵,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000⁶,
- med beaktande av rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta⁷,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar, som antogs den 18 december 1990,
- med beaktande av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning,
- med beaktande av den övergripande strategin för migration, antagen av Europeiska rådet den 13 december 2005, där migrationspolitikens yttre dimension samt de

¹ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

² EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.

³ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁴ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁵ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁶ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁷ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.

tre huvudprioriteringarna fastställs, dvs. att främja laglig migration, bekämpa olaglig migration och förstärka kopplingen mellan migration och utveckling,

- med beaktande av den europeiska pakt för invandring och asyl som antogs av rådet i oktober 2008, kommissionens första årsrapport om invandring och asyl från 2009 (KOM(2010)0214) och rådets slutsatser av den 3 juni 2010 om uppföljningen av den europeiska pakt för invandring och asyl,
- med beaktande av den gemensamma Afrika–EU-förklaringen om migration och utveckling, som undertecknades i Sirte den 23 november 2006 och som betonar att afrikanska stater och EU:s medlemsstater måste åta sig att verka för ett partnerskap mellan ursprungs-, transit- och destinationsländer i syfte att effektivisera hanteringen av migrationen, detta med hänsyn till dess koppling till utveckling,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18–19 juni 2009 om olaglig invandring,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet för perioden 2010–2014, den europeiska pakt för invandring och asyl och kommissionens handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet (KOM(2010)0171),
- med beaktande av den höga representantens och kommissionens rapport av den 14 mars 2008 om klimatförändring och internationell säkerhet, de tillhörande rekommendationerna av den 18 december 2008 och rådets slutsatser av den 8 december 2009,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från ministerkonferensen ”Att bygga migrationspartnerskap”, som hölls i Prag den 27–28 april 2009,
- med beaktande av FN:s konvention från december 2000 mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och de tillhörande protokollen,
- med beaktande av det avtal om en agenda för samarbete i migrationsfrågor mellan EU och Libyen som undertecknades i Tripoli den 4 oktober 2010 av kommissionsledamot Cecilia Malmström och kommissionsledamot Štefan Füle på EU:s vägnar och av Moussa Koussa, Libyens minister för utrikesfrågor och internationellt samarbete, och Yunis Al-Obeidi, Libyens minister för allmän säkerhet, på Libyens vägnar,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 20 januari 2011 om förhandlingarna om ett ramavtal mellan EU och Libyen,
- med beaktande av Tripoliförklaringen, som utfärdades vid det tredje toppmötet mellan Afrika och EU, som hölls i Tripoli i Libyen den 29–30 november 2010,
- med beaktande av det tal som hölls av Catherine Ashton, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, i FN:s säkerhetsråd den 4 maj 2010, där hon lyfte fram behovet av en övergripande strategi för krishantering och fredsbyggande insatser samt de uppenbara kopplingarna mellan säkerhet, utveckling och mänskliga rättigheter,

- med beaktande av rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortsdirektivet)¹,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 7 maj 2009 från toppmötet om det östliga partnerskapet i Prag, där det östliga partnerskapet sjösattes,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om minskning av fattigdomen och skapande av arbetstillfällen i utvecklingsländerna: åtgärder som ska vidtas², särskilt punkterna 71, 72 och 73,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om eritreanska flyktingar som hålls som gisslan i Sinai³,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 27 januari 2011 från konferensen ”Towards a multidisciplinary approach to prevention of trafficking human beings, prosecutions of traffickers and protection of victims”,
- med beaktande av artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som fastställer att politik som gäller gränskontroll, asyl och invandring ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna, och att de unionsakter som antas på detta område varje gång det är nödvändigt ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av denna princip,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0075/2011), och av följande skäl:
 - A. Politisk, social och ekonomisk instabilitet, otrygghet, politiskt förtryck och auktoritära regimer är den största orsaken till migration. Dessa faktorer leder till att människorna i de berörda lokalsamhällena berövas sina framtidsutsikter och inkomster och följaktligen sina möjligheter att välja om de vill migrera eller inte. Detta innebär i sin tur att de ständigt sätter sina liv på spel och att migration ofta är deras enda alternativ. Klimatförändringen och miljöförstörelsen har blivit en allt viktigare orsak till migration.
 - B. Migration till följd av instabilitet uppstår framför allt på grund av krig och väpnade konflikter eller risk för detta, kränkningar av de mänskliga rättigheterna – inklusive förföljelser eller begränsningar av rättigheterna för politiska motståndare, minoriteter, däribland religiösa, etniska och hbt-minoriteter samt missgynnade grupper – naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan samt avsaknad av ekonomiska utsikter och hållbara strukturer som garanterar demokrati och god samhällsstyrning samt respekt för och främjande av medborgerliga, politiska, kulturella, ekonomiska och sociala rättigheter.

¹ EUT L 155, 18.6.2009, s. 17.

² Antagna texter, P7_TA(2010)0327.

³ Antagna texter, P7_TA(2010)0496.

- C. Migration som globalt fenomen, med rötter långt tillbaka i tiden, har inte bara bidragit till ett utbyte av idéer utan har också inneburit utmaningar när det gäller integrationen av invandrare i mottagarsamhällen. Migrationen har därmed bidragit till att kulturellt och ekonomiskt berika Europeiska unionen, men också medfört problem i fråga om social integration och anpassning. EU behöver en omfattande men kontrollerad invandring för att väga upp för sin åldrande befolkning samt för att ta itu med andra sociala och ekonomiska utmaningar.
- D. Migrationsströmmarna har tidigare ändrat riktning beroende på var det funnits störst tryck, men de har aldrig avstannat. Det går inte att stoppa migrationen, men den kommer sannolikt att förändras i omfattning och komplexitet under de kommande decennierna och måste därför hanteras på ett sätt som gör att mänskligt lidande går att förhindra.
- E. Laglig migration är av stort värde för såväl den person som försöker flytta från sitt ursprungsland som mottagarlandet.
- F. Migrationsströmmar som uppstår till följd av instabilitet och som tar sig uttryck i olaglig migration sätter hårdast tryck på de medlemsstater som ligger vid EU:s yttre gränser.
- G. Ingen EU-medlemsstat har hittills ratificerat FN:s internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar. Denna konvention är det mest vidsträckta internationella regelverket till skydd för migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar. Konventionen ger länderna vägledning om hur de ska agera för att se till att migranternas rättigheter respekteras när politiken för arbetskraftsinvandring utarbetas och genomförs.
- H. Ekonomisk instabilitet drabbar yngre generationer, kvinnor, minoriteter och missgynnade grupper särskilt hårt, eftersom de saknar utsikter att få arbete och således lättare kan falla offer för våld och radikaliserings och rekryteras av terroristgrupper.
- I. Klimatförändringen hänger samman med livsmedels- och vattenbrist, avskogning och markförstöring, och betraktas alltmer som ett stort hot mot den internationella säkerheten och stabiliteten.
- J. De som fördrivs från sina hem i samband med stora klimatförändringsrelaterade naturkatastrofer måste få stöd och skydd. Enligt den gällande flyktinglagstiftningen har klimatflyktingar dock inte rätt till internationellt skydd.
- K. I de regioner som påverkas mest av klimatförändringen och den förlust av biologisk mångfald som klimatförändringen leder till, t.ex. Sahelregionen, har migration blivit det enda sättet att anpassa sig till det ändrade klimatet.
- L. Vissa migranter kan också vara asylsökande och kan komma att bli officiellt erkända flyktingar.
- M. Olaglig migration utsätter inte bara migranternas liv för stora risker, utan förknippas även mycket ofta med de värsta formerna av människorättsliga kränkningar, bland annat slavarbete, sexuellt utnyttjande, övergrepp mot barn och könsrelaterat våld. Insatser från

EU:s sida för att förhindra sådana kränkningar och skydda nödlidande migranter, även olagliga migranter, bör stärkas för att bli mer verkningsfulla.

- N. Smuggling av migranter påverkar nästan varje land i världen. Utnyttjandet av olaglig migration, som tyvärr är en lukrativ affärsverksamhet för den organiserade brottsligheten, kan även kombineras med vapensmuggling, människohandel och narkotikahandel. Utnyttjandet av olaglig migration kan vara en av finansieringskällorna för radikala grupper och terroristgrupper som gör att migranter riskerar att falla offer för organiserade kriminella ligor och extremistiska nätverk.
- O. EU-politiken bör särskilt uppmärksamma de mest utsatta migranterna, i synnerhet minderåriga utan medföljande vuxen.
- P. Olaglig migration påverkar migrationshanteringen och integrationskapaciteten hos både mottagarländer och transitländer. När det gäller transitländerna leder detta i vissa fall till försämrade möjligheter att skapa en hållbar utveckling på de lokala arbetsmarknaderna, vilket i sin tur leder till ökad instabilitet.
- Q. Den förväntade befolkningstillväxten i både ursprungsländer och transitländer, särskilt i Maghreb- och Mashreqregionerna och Nordafrika som helhet, kan inverka negativt på möjligheterna för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen och därigenom förvärra den sociala och ekonomiska situationen i dessa länder om nödvändiga politiska och ekonomiska beslut inte fattas. Detta kommer tillsammans med bristen på demokratiska principer att leda till interna spänningar och instabilitet – vilket den senaste tidens demonstrationer i Tunisien, Algeriet, Egypten och flera andra arabländer har visat – och kommer därför att öka migrationsströmmarna och utsätta mottagarländernas integrationskapacitet för ytterligare påfrestningar.
- R. Med tanke på den nuvarande demografiska utvecklingen bör EU överväga i hur hög grad man under de kommande åren vill öppna gränserna för migrationsströmmar från ursprungs- och transitländer för att minska deras interna befolkningstillväxt och de resulterande sociala spänningarna, och på så sätt hjälpa dem att upprätthålla sin interna stabilitet. Det är även nödvändigt att överväga hur mycket som behöver investeras i en förnyad ekonomisk dagordning för dessa länder, inklusive en dagordning som inriktas på investeringar och sysselsättningskapande insatser.
- S. Åtgärder bör vidtas för att förhindra nya yttringar av rasism och främlingsfientlighet i mottagar- och transitländer.
- T. Migrationen till EU är bara en del av mycket mer omfattande migrationsströmmar som går i riktning syd–nord och syd–syd. EU:s geografiska närhet till de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken i kombination med de markanta skillnaderna mellan vissa av dessa länders migrationslagar och EU:s migrationslagstiftning kan skapa en konkurrensfördel för dessa länder och därmed förstärka deras ställning som transitländer och begränsa deras exponering och ansvar som potentiella mottagarländer.
- U. Den europeiska grannskapspolitiken bör mer aktivt stödja EU:s grannländers förmåga att hantera migrationen.

- V. Den senaste tidens dramatiska händelser i Egypten och andra länder i Nordafrika och Mellanöstern kan leda till ökad inströmning av både lagliga och olagliga migranter till Europa.
- W. Spänningar mellan ursprungsländer och transitländer och mellan mottagarländer och transitländer när det gäller hanteringen av migrationsströmmarna kan bli en grogrund för potentiella konflikter och meningsskiljaktigheter i framtiden om det inte förs en mer harmoniserad, samordnad och effektiv migrationspolitik. En mer samordnad och omfattande migrationshanteringsstrategi kan emellertid öka respekten för alla migranternas värdighet – migranter som kan bidra till att arbetskraftsbehoven tillgodoses i transit- och destinationsländerna och till att utvecklingen i ursprungsländerna stärks. En mer samordnad och omfattande migrationshanteringsstrategi bör garantera full respekt för de mänskliga rättigheterna för migranter, vilka kan vara nödlidande.
- X. Lagliga och transparenta penningöverföringar kan spela en potentiellt positiv roll för att främja den ekonomiska utvecklingen. Framför allt bör man se till att migranternas rätt att ekonomiskt stödja sina familjer och investera i sina hemländer säkerställs.
- Y. EU behöver utarbeta en effektiv och klok migrationspolitik liknande den som tillämpas i Kanada, Australien eller Nya Zeeland. Det instabila läget i EU:s grannregioner äventyrar dock inrättandet av en sådan politik.
- Z. EU:s utrikespolitik kan komplettera och stärka EU:s migrationspolitik på ett positivt sätt. Alla källor till instabilitet i ursprungsländerna måste därför beaktas, och EU bör föra en aktiv dialog med transitländerna om enhetliga människorättsbaserade normer för deras nationella migrationslagar, så att lika villkor kan skapas där både mottagarländer och transitländer följer samma regler och erbjuder migranter samma skydd. Transitländerna befinner sig i olika utvecklingskedan, och EU bör därför tillhandahålla finansiellt stöd för att hjälpa dessa länder att införa normer som är jämförbara med EU:s normer.
- AA. Vice ordföranden/den höga representanten har betonat betydelsen av en övergripande strategi för säkerhets- och stabilitetsfrågor, där utvecklingsstrategier och hållbara ekonomiska utsikter kan komplettera och ytterligare stärka fredsbevarande och fredsbyggande insatser och därigenom skapa förutsättningar för stabilitet och säkerhet på längre sikt.
- AB. Den nya utrikespolitiska struktur som införts genom Lissabonfördraget och inrättandet av Europeiska utrikestjänsten utgör en möjlighet att skapa ytterst värdefulla synergier mellan utrikes- och försvarspolitikerna å ena sidan och den europeiska grannskapspolitiken och politiken för utvecklingssamarbete å andra sidan, så att de bildar ömsesidigt förstärkande och sammanlänkade dimensioner och strategier. Den nya strukturen gör det också möjligt för kulturell diplomati att spela en roll i EU:s yttre förbindelser. Sådana synergier bör övervägas redan på programplaneringsstadiet.
- AC. Åtskillnad måste göras mellan migranter, asylsökande och flyktingar.
1. Europaparlamentet välkomnar de förslag som kommissionen nyligen lagt fram om laglig migration för icke asylsökande och uppmanar kommissionen att utveckla ytterligare instrument för att etablera en gemensam invandringspolitik, för att hantera ekonomisk

migration i syfte att främja ekonomiska och sociala framsteg i mottagar-, transit- och ursprungsländerna samt för att främja social sammanhållning genom att förbättra integrationen av migranterna. Parlamentet betonar att man behöver tillhandahålla adekvat information om möjligheterna för laglig invandring till EU i syfte att förhindra olaglig invandring, bättre utnyttja EU:s program för laglig invandring, förtydliga rådande utsikter och möjligheter inom EU samt vederlägga de falska löften som smugglarna ingett, och därigenom begränsa möjligheterna för den organiserade brottsligheten och människosmugglarna att profitera på att människor tvingas migrera. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja skyddsåtgärder för utsatta grupper och personer (främst kvinnor och barn) som ofta faller offer för människohandel och sexuellt utnyttjande, och att etablera center i tredjeländer för information om möjligheterna att migrera till EU. Parlamentet uppmanar dock till en god avvägning mellan att främja laglig migration till EU och att se till att unionen har kapacitet att ta emot och integrera migranter på ett framgångsrikt sätt.

2. Europaparlamentet påminner om att en välfungerande laglig migration också kan vara positivt för tredjeländer eftersom invandrarna för över tillgångar till sina ursprungsländer. Parlamentet betonar vidare vikten av att stödja de initiativ som tagits för att främja att migranter medverkar i utvecklings- och utbildningsprojekt i sina ursprungsländer.
3. Europaparlamentet uppmanat medlemsstaterna att samarbeta med länder utanför EU för att se till att information som rör laglig migration är lättillgänglig och att laglig migration verkligen förespråkas.
4. Europaparlamentet anser att påtvingad migration bland annat är ett resultat av sviktande ekonomier, ökad fattigdom, kränkningar av de mänskliga rättigheterna, miljöförstöring, den växande klyftan mellan rika och fattiga länder, inbördeskrig, krig om kontrollen över naturresurserna och politisk förföljelse.
5. Europaparlamentet stöder vice ordförandens/den höga representantens analys och politiska inställning när det gäller att lyfta fram behovet av en omfattande och samstämd strategi som grundas på målinriktad utveckling och människorättsstrategier som ett viktigt kompletterande utrikespolitiskt instrument för EU i syfte att kunna hantera stabilitets- och säkerhetsproblemen och öka effektiviteten i fredsbevarande och fredbyggande insatser. I detta sammanhang kräver parlamentet att Frontex roll ska stärkas så att kontrollen av migrationsströmmarna kan förbättras. Parlamentet anser att det inom ramen för den nya utrikespolitiska struktur som införts genom Lissabonfördraget och inrättandet av Europeiska utrikestjänsten är viktigt att fortsätta den interinstitutionella dialogen och överväga vilka grunder och mål som en sådan omfattande strategi bör ha, särskilt när det gäller målinriktad programplanering och partnerskap med stödmottagande länder som kan leda till en hållbar demokratiseringsprocess, god samhällsstyrning, respekt för de mänskliga rättigheterna samt ekonomisk tillväxt. På så sätt kan man öka säkerheten och stabiliteten.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett permanent kontrollsystem för alla Frontexaktiviteter som hör samman med hanteringen av migrationsströmmarna. Parlamentet anser också att människorättsaspekten i Frontex verksamhet tydligt måste genomsyra den ändrade versionen av Frontexförordningen, särskilt rätten för en person att

lämna sitt land, förbudet mot avvísning och rätten att söka asyl. Parlamentet välkomnar Frontex framgångsrika verksamhet och dess samarbete med medlemsstaterna i syfte att genomföra den gemensamma europeiska asylsystemet och välkomnar dessutom inrättandet av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor. Parlamentet anser att Frontex och stödkontorets verksamheter och insatser måste vara stabila och permanenta så att man kan ge nödvändigt stöd till särskilt hårt drabbade medlemsstater. Parlamentet betonar behovet av en större solidaritet inom samtliga EU-medlemsstater, särskilt de mest sårbara, i syfte att uppnå effektivast möjliga politiska samordning och bördefördelning.

7. Europaparlamentet konstaterar att stabilitet och säkerhet är ett gemensamt mål och en nödvändig förutsättning för global ekonomisk tillväxt mot bakgrund av den ökade multilateralismen med flera internationella aktörer och stora givare, såsom EU, Förenta staterna, Japan, Kina och på längre sikt eventuellt även andra Brikländer, t.ex. Brasilien och Indien. Parlamentet konstaterar dessutom att stabilitets- och säkerhetsproblemen är sådana att de inte bara behöver tillräckliga resurser i tider av budgettätstramningar, utan att det även krävs stordriftsfördelar och samordnade insatser. Parlamentet anser att man bör inleda en diskussionsprocess om en aktiv dialog mellan EU, Förenta staterna, Japan och Kina samt internationella finansinstitutioner om samordnade geografiska och tematiska strategier för säkerhet, stabilitet och bistånd, som kan skapa större gemensamma hävstångseffekter och en mer balanserad, målinriktad och ändamålsenlig fördelning av resurserna och samtidigt säkerställa en rättvis bördefördelning. Mot bakgrund av Vita husets nyligen genomförda översyn av det amerikanska utlandsbiståndet, där betydelsen av att samordna biståndet med andra stora givare lyftes fram, anser parlamentet att ett viktigt första steg i en sådan diskussionsprocess skulle kunna vara ett toppmöte mellan EU och Förenta staterna om ett utökat samarbete om humanitärt och utvecklingsrelaterat bistånd för att från ett transatlantiskt perspektiv kartlägga gemensamma intresseområden och lämpliga grunder för politisk samordning.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen med kraft att se till att alla återtagandeavtal som undertecknas av EU och dess medlemsstater fullt ut respekterar de mänskliga rättigheterna och principen om non-refoulement och att de inte äventyrar säkerheten för personer i behov av internationellt skydd.
9. Europaparlamentet konstaterar att det finns betydande fördelar med att ge flyktingar fristad i grannländerna, och begär att EU ska prioritera en sådan lösning.
10. Europaparlamentet är oroat över att det för närvarande finns ungefär 38 bräckliga stater i hela världen (enligt Failed States Index 2010; Fund for Peace) där 1 miljard människor är drabbade problem med anknytning till instabilitet (enligt Världsbanken). Bräckliga stater är mest känsliga för inre och yttre påfrestningar av både politiskt och ekonomiskt slag, och staters instabilitet bidrar till migrationsprocessen.
11. Europaparlamentet anser att stödet till politiskt och ekonomiskt bräckliga stater, som utgör en trolig grogrund för olaglig migration och säkerhets- och stabilitetsrelaterade spänningar – förutom budgetlätnader och budgetstöd och strategier för att skapa stabilitet eller stärka stabiliteten – också alltid bör omfatta direktinvesteringar och EU-strategier för marknadstillträde, strategier för landsbygdsutveckling och tryggad livsmedelsförsörjning,

stöd för uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, sysselsättningskapande politik, infrastrukturutveckling, stöd till små och medelstora företag, mikrokrediter och strategier för att främja demokratisering och god samhällsstyrning, social integration medbestämmande för kvinnor, minoriteter eller missgynnade grupper samt etnisk och religiös tolerans, med målsättningen att maximera potentiella migranternas möjligheter och alternativ hemma i ursprungsländerna. Parlamentet är fast övertygat om att sådana strategier måste grundas på aktiva partnerskap som bygger på principerna om egenansvar och medbestämmande för stödmottagarländerna, och på mål, tydliga färdplaner och villkor för de resultat som ska nås, vilka fastställs i samarbete med givarländerna. Partnerskapen bör också grundas på riktmärken och strikt ansvarsskyldighet. Parlamentet framhåller att det grundläggande kriteriet för de program som finansieras inom denna ram bör vara att de tillför ett mervärde på både regional och lokal nivå. På så sätt kan man garantera att de i hög grad bidrar till utvecklingen av lokala ekonomier.

12. Europaparlamentet betonar att all forskning och analys av de framtida migrationstendenserna och migrationsformerna – såsom korttidsmigration, cirkulär migration och årstidsbunden migration – bör ta hänsyn till de möjliga orsakerna till migrationen, t.ex. politiska och ekonomiska kriser eller klimatförändringens konsekvenser i ursprungsländerna.
13. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att både internt och på internationell nivå arbeta för att få ursprungsländerna att anta och genomföra åtgärder och en politik som gör det möjligt för dem att utvecklas socialt, ekonomiskt och demokratiskt så att deras medborgare inte tvingas migrera.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att göra ytterligare insatser i fråga om ursprungsländernas utveckling och demokratisering och att stärka rättsstaten så att de problem som åtföljer migrationen angrips vid roten.
15. Europaparlamentet uppmanar till att det inrättas center för information om och hantering av migrationsfrågor utanför EU som ska hjälpa tredjeländer, i egenskap av ursprungs- eller transitländer, att utarbeta en migrationspolitik som hjälper potentiella migranter och återvändande migranter, erbjuda vägledning om laglig migration, arbetsmöjligheter och levnadsvillkor i mottagarländerna samt erbjuda utbildning till potentiella migranter och därmed bygga vidare på erfarenheterna från pilotprojektet i Bamako i Mali (Centret för information om och hantering av migration). Parlamentet uppmanar kommissionen att förse parlamentets ansvariga utskott med regelbundna rapporter om nya initiativ till att inrätta sådana center.
16. Europaparlamentet påminner om att man i sin resolution av den 21 september 2010 om minskning av fattigdomen och skapande av arbetstillfällen i utvecklingsländerna: åtgärder som ska vidtas¹ betonar att EU inte bör tveka att tillämpa sanktioner när stater underlåter att respektera de skyldigheter i fråga om styrelseformer och mänskliga rättigheter som fastställs i handelsavtalen. I denna resolution uppmanar parlamentet även EU att noga övervaka att tvärvillkoren iakttas i enlighet med Cotonouavtalet och understryker att både Europeiska utvecklingsfonden (EUF) och finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete (DCI) måste uppfylla samma tvärvillkor. Parlamentet betonar

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0327.

dessutom att liknande tvärvillkor även bör gälla för annat EU-bistånd än utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd, inklusive makroekonomiskt bistånd via IMF:s lån, samt lånetransaktioner via EIB:s och EBRD:s program, och att sådant bistånd bör grundas på partnerskap, gemensamma mål och värderingar samt lojalitet. Biståndet bör uppfylla såväl givarens som mottagarens förväntningar. Parlamentet betonar vidare att EU:s aktiva stöd till mottagarländerna bör vara verkningsfullt och resultatriktat och att EU:s grundläggande värden bör respekteras. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att sätta upp lojalitet gentemot EU och EU:s grundläggande värden som en målsättning i samband med utformningen av strukturen för EU:s finansiella bistånd och i de bilaterala förbindelserna med länder som är mottagare av sådant bistånd. Parlamentet anser slutligen att en diskussionsprocess bör inledas på EU-nivå om grunderna och räckvidden för tillämpningen av tvärvillkoren på EU:s finansiella bistånd.

17. Europaparlamentet välkomnar människorättsklausuler i alla EU:s bilaterala handelsavtal och stöder införandet av principen om tvärvillkor i handelsavtal med utvecklingsländer via det allmänna preferenssystemet. Parlamentet inser att denna princip inte alltid tillämpas, eftersom kommissionen inte har velat införa sanktioner mot de utvecklingsländer som inte fullgör sina åtaganden när det gäller respekt för mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och demokratisering. Kommissionen uppmanas med kraft att överväga att införa sanktioner, där sådana kan behövas, men att dessförinnan noga undersöka sanktionernas konsekvenser för befolkningen i mottagarländerna.
18. Europaparlamentet anser att transitländer bör omfattas av en liknande politik som den som gäller för ursprungsländer, till exempel när det gäller strategier för fattigdomsminskning, direktinvesteringar och marknadstillträde, och med tonvikt på en sysselsättningsagenda som kan garantera effektiva integrationsutsikter på lång sikt, stabilisera den interna arbetsmarknaden och stärka transitländernas långsiktiga potential som mottagarländer.
19. Europaparlamentet anser att EU och dess medlemsstater i sin hantering av de olagliga migrationsströmmarna fullt ut måste respektera de asylsökandes rättigheter och avstå från att vidta några åtgärder som kan avskräcka potentiella flyktingar från att söka skydd.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en mekanism för ansvarsfördelning dels i samband med mottagning av asylsökande och prövning av deras ansökningar, dels i samband med bekämpning av olaglig migration, två företeelser som drabbar vissa medlemsstater oproportionerligt hårt på grund av deras geografiska läge eller demografiska situation.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett övervakningssystem för att kontrollera att flyktingars och asylsökandes rättigheter respekteras vid inresekontroller (och före inresa) i enlighet med kodexen om Schengengränserna, så att eventuella brister omgående upptäcks.
22. Europaparlamentet betonar betydelsen av EU:s valobservatörsuppdrag som ett viktigt steg i varje process för att nå ökad demokrati och god samhällsstyrning. Parlamentet anser att dessa uppdrag bör ingå i en bredare stödram för långsiktiga demokratiseringsprocesser och uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att stärka uppföljningsförfarandena och de uppföljande besöken för att kontrollera om

valobservatörsuppdragets rekommendationer genomförs. Parlamentet framhåller vikten av medling och strategier för konfliktförebyggande och konfliktlösning samt institutions- och kapacitetsuppbyggande inom sådana regionala organisationer som till exempel Afrikanska unionen som spelar en viktig roll vid fredsbevarande och fredsbyggande insatser. Parlamentet anser att stödet till Afrikanska unionen bör innefatta utveckling av dess gränskontroll och hjälp till alla nödlidande migranter. Parlamentet anser att ett effektivt stärkande av regionala organisationer som Afrikanska unionen, unionen för Medelhavsområdet och det östliga partnerskapet för att uppnå regional fred och stabilitet i sin tur kommer att främja regional integration och uppkomsten av gränsöverskridande ekonomiska områden.

23. Europaparlamentet konstaterar att framsteg har gjorts i genomförandet av den övergripande strategin för migration, vilken har till syfte att främja omfattande partnerskap med ursprungs- och transitländer och uppmuntra synergieffekter mellan migration och utveckling. Parlamentet betonar hur viktigt det är att ytterligare förbättra användningen av de viktigaste verktygen inom den övergripande strategin för migration (partnerskap för rörlighet, migrationsrelaterade uppdrag, migrationsprofiler, samarbetsplattformar). Parlamentet betonar att det alltså finns ett behov av att ställa de migrationspolitiska målen i förgrunden för den politiska dialogen med ursprungs- och transitländerna samt ett behov av att göra politiken mer konsekvent i detta avseende, särskilt när det gäller utvecklingspolitiken. De olika dialogprocesserna bör rationaliseras samtidigt som synergieffekterna mellan migration och utveckling bör stärkas. Större ansträngningar bör göras för att stödja sådana utvecklingsprojekt i ursprungs- och transitländer som höjer levnadsstandarden i dessa länder, stärker deras lagstiftande och institutionella befogenheter och förbättrar deras infrastruktur, så att de på ett ändamålsenligt sätt kan hantera migrationsströmmarna och samtidigt trygga respekten för internationella skyddsnormer och tillämpningen av principen om non-refoulement.
24. Europaparlamentet betonar att det globala forumet för migration och utveckling har en viktig roll eftersom det erbjuder en strukturerad ram för främjandet av ökad dialog och ökat samarbete mellan både statliga och icke-statliga aktörer, däribland civilsamhället.
25. Europaparlamentet beklagar att det enda alternativet under de rådande omständigheterna var att tillfälligt upphäva samarbetsavtalet mellan EU och Libyen. Parlamentet anser dock att upphävandet bör återkallas så snart det finns en ny övergångsregering som är villig att främja ett demokratiskt och människorättsbaserat genomförande av ett sådant avtal. Målet är att tillhandahålla finansiellt bistånd till afrikanska länder så att hållbara alternativ till migration kan skapas och ett mer effektivt system för att hantera arbetskraftsmigration kan utvecklas i Libyen genom att maximera kompetensen hos de migranter som redan finns i landet, öka Libyens förmåga att locka och integrera migranter, särskilt från dess södra grannländer, både socialt och ekonomiskt, och lägga grunden för ett effektivt system för migrationshantering i Libyen. Parlamentet betonar i detta sammanhang att EU måste utnyttja sitt inflytande till att övertyga Libyen om att låta UNHCR återvända till landet. Parlamentet anser att avtal om samarbete i migrationsfrågor även bör ingås med andra länder i EU:s geografiska närhet, så att man i enlighet med internationella avtal gemensamt kan stödja bräckliga stater i deras grannskap.

26. Europaparlamentet konstaterar mot bakgrund av den pågående humanitära krisen i norra Afrika att Frontex inte kan vara det huvudsakliga verktyget för att hantera de påföljande migrationsströmmarna från regionen. EU uppmanas att tänka ut ett snabbt och samordnat svar som en del av en konsekvent och långsiktig strategi för att hantera politiska omvälvningar och bräckliga stater och på så sätt angripa roten till de problem som orsakar migrationsströmmarna. Parlamentet uppmanar rådet att ta fram en handlingsplan för bördefördelning i syfte att hjälpa till att vidarebosätta flyktingar från regionen, utifrån principen om solidaritet mellan medlemsstaterna i artikel 80 i EUF-fördraget, och att tillhandahålla stöd för fördrivna personer i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta. Rådet uppmanas också att snarast gå vidare med antagandet av det gemensamma asylsystemet för EU och att slutföra medbeslutandeförfarandena om inrättandet av ett gemensamt vidarebosättningsprogram för EU respektive om Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013, enligt parlamentets rekommendation från maj 2010. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna är skyldiga att följa principen om non-refoulement.
27. Europaparlamentet betonar sin centrala betydelse för att främja frihet och demokrati i vårt grannskap. I detta sammanhang är det viktigt att parlamentet noga övervakar demokratiseringsprocessen i södra Medelhavsområdet. Parlamentet föreslår därför en regelbunden dialog med ad hoc-struktur med vice ordföranden/den höga representanten i syfte att bedöma utvecklingen i regionen och identifiera kort- och långsiktiga mål samt aktuella stödåtgärder som är nödvändiga.
28. Europaparlamentet vidhåller att verklig hänsyn bör tas till dialogerna om mänskliga rättigheter och demokrati i den reviderade europeiska grannskapspolitiken. Demokratiseringsrörelserna och demonstrationerna för demokrati har brutalt undertryckts av myndigheterna i bland annat Tunisien och Egypten, vilket visar att de dialoger om demokrati och mänskliga rättigheter som har förts inom ramen för grannskapspolitiken inte har varit verkningsfulla.
29. Europaparlamentet välkomnar att förhandlingarna om ett återtagandeavtal mellan EU och Turkiet har slutförts och efterlyser ett framgångsrikt avslutande av alla nödvändiga skeden så att avtalet så snart som möjligt kan genomföras fullt ut av alla parter.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera samarbetet med olagliga migranters transit- och ursprungsländer inom ramen för de avtal som EU redan har ingått eller kommer att ingå samt inom ramen för de bilaterala avtal som har undertecknats mellan vissa medlemsstater och tredjeländer, så att man kan hejda den olagliga migrationen och uppmuntra att lagstiftningen följs, till nytta för migranterna själva samt invånarna i medlemsstaterna och ursprungsländerna.
31. Europaparlamentet anser att harmonisering av migrationsrelaterad statistik, i samarbete med medlemsstaterna, är nödvändigt för att migrationspolitiken ska kunna planeras, antas, genomföras och utvärderas på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet betonar vikten av det

europiska migrationsnätverket (EMN), som skulle kunna spela en betydande roll inom detta område.

32. Europaparlamentet betonar det omedelbara behovet av konsekventa, heltäckande och jämförbara statistiska uppgifter om den migrerande befolkningen, eftersom denna befolkning ständigt förändras och de aktuella migrationsströmmarnas karaktär är en verklig utmaning för beslutsfattare som behöver tillförlitliga uppgifter och information som grund för sina beslut.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den pågående översynen av den europeiska grannskapspolitiken överväga att anslå särskilda medel så att en förnyad stark ekonomisk dagordning kan utformas i de länder som omfattas av denna politik, inklusive en sysselsättningsagenda. Parlamentet anser att man med de länder som omfattas av grannskapspolitiken bör diskutera en färdplan för anpassning av deras nationella migrationslagar till EU:s normer, inbegripet människorättsnormer som asylrätt, skyddssystem för olagliga migranter och lika rättigheter för alla migranter. Parlamentet anser vidare att det skulle vara lämpligt att ingå fler rörlighetsavtal med dessa länder, utöver de befintliga avtalen med Moldavien och Georgien.
34. Europaparlamentet anser att det ska upprättas en övergripande migrationspolitik som är kopplad till alla utvecklingsstrategier och utvecklingsinstrument och grundas på en hög grad av politisk och verksamhetsmässig solidaritet, ömsesidigt förtroende, insyn, partnerskap, delat ansvar och gemensamma insatser på grundval av gemensamma principer och konkreta åtgärder samt de värden som är förankrade i Lissabonfördraget.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en övergripande strategi för laglig migration och att i detta sammanhang ta hänsyn till den europeiska arbetsmarknadens behov av arbetskraft och varje enskild medlemsstats förmåga att ta emot och integrera migranter. En gemensam EU-politik om laglig migration kan vara ett incitament både för den europeiska ekonomin och för ursprungsländernas ekonomier.
36. Europaparlamentet anser att avtal med tredjeländer som berör flera av EU:s medlemsstater bör förhandlas fram på europeisk nivå i full överensstämmelse med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
37. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att samordna givarnas bistånd på ett effektivare sätt, så att en mer omfattande och hållbar strategi för hantering av migrationsströmmar säkerställs.
38. Europaparlamentet kräver med eftertryck att man ska skilja utvecklingsbiståndet från förvaltningen av migrationsströmmar och att utvecklingsbistånd inte bör göras beroende av återflyttning. EU:s utvecklingsbistånd bör ha som mål att undanröja orsakerna till migration, till exempel fattigdom, klimatförändring och svält.
39. Europaparlamentet framhåller det mervärde som unionen för Medelhavsområdet (UfM) och initiativet för ett östligt partnerskap kan tillföra när det gäller hanteringen av migrationsfrågan och dess verkningar. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att anstränga sig mer för att unionen för Medelhavsområde ska bli fullt

fungerande. Frågan om migrationsströmmarna bör vara ett prioriterat åtgärdsområde inom ramen för unionen för Medelhavsområdet och det östliga partnerskapet.

40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att överväga åtgärder för att se över finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, Europeiska utvecklingsfonden och instrumentet för humanitärt bistånd i syfte att förstärka migrationens positiva effekter när det gäller att främja mänsklig utveckling och demokrati i bräckliga stater.
41. Europaparlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att främja en samstämd politik för utveckling inom EU:s migrationspolitik och för att man ska avstå från att använda offentligt utvecklingsbistånd till politik som syftar till att avskräcka från och kontrollera migration på ett sätt som inbegriper kränkningar av migranternas mänskliga rättigheter. Biståndet bör emellertid användas till att främja en effektiv utveckling och därigenom minska migration som orsakas av fattigdom, politisk instabilitet och politiskt förtryck.
42. Europaparlamentet välkomnar Tripoliförklaringen, som utfärdades i slutet av det tredje toppmötet mellan Afrika och EU och som bekräftar behovet av gemensamma insatser för att ta itu med de faktiska omständigheterna och utmaningarna i samband med migrationen och dess kopplingar till utvecklingen.
43. Europaparlamentet efterlyser effektivare partnerskap med institutioner som främjar regional och ekonomisk integration, något som också kan bidra till att man hittar hållbara och långsiktiga lösningar för migrationssituationen mellan de sydliga länderna.
44. Kommissionen bör undersöka den klimatrelaterade migrationen mellan de sydliga länderna ytterligare och bland annat titta närmare på antalet personer som berörs, utsatta regioner, migrationsrörelser och kapaciteten i mottagarländerna. Europaparlamentet efterlyser också att man främjar forskningskapaciteten i utvecklingsländerna.
45. Europaparlamentet betonar vikten av att integrera migrationen i partnerländernas nationella utvecklingsstrategier i syfte att minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen.
46. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av AVS-ländernas övervakningscentrum för migration, som är ett värdefullt instrument när det gäller att förse beslutsfattare i AVS-länderna med uppgifter och verktyg som kan förbättra deras nationella migrationsstrategier. Parlamentet välkomnar också förslaget om att inrätta ett övervakningscentrum för migration med ansvar för att fortlöpande och i detalj följa upp alla frågor i samband med migrationsströmmarna i Latinamerika, under överinseende av stiftelsen för Europa, Latinamerika och Västindien och med denna som samordnare.
47. Europaparlamentet rekommenderar att de finansiella resurserna för att stärka sambandet mellan migration och utveckling måste tilldelas på ett effektivare sätt. Förutsättningarna för den kompletterande och punktliga mobiliseringen av EU:s olika finansieringsinstrument för yttre åtgärder måste förbättras.
48. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka de så kallade LRRD-strategierna (som syftar till att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd) för att

säkra hållbara lösningar för fördrivna personer och flyktingar. Parlamentet anser att det är viktigt med en samordnad humanitär reaktion som föregångare till en hållbar utvecklingspolitik i länder som genomgått konflikter.

49. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att investera i expertkunskaper och skapa ett tydligt mandat för personalen både vid högkvarteret och på delegationsnivå för att uppnå bättre samordning mellan det tematiska programmet om migration och asyl och de geografiska programmen.
50. Europaparlamentet efterlyser ett förtydligande av rollerna för Europeiska utrikestjänsten respektive generaldirektoratet för utveckling och samarbete EuropeAid samt en samordning mellan dessa. Parlamentet uppmanar med eftertryck generaldirektoratet för utveckling och samarbete EuropeAid att spela en ledande roll i migrationspolitikens programplaneringsfas.
51. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att ta hänsyn till erfarenheterna från det tematiska programmet om migration och asyl när det gäller den politiska dialogen på landsnivå, så att en mer samstämd och effektiv programplanering kan garanteras i de sammanhang som rör strategidokumenterna för länder och regioner.
52. Europaparlamentet efterlyser ökade insatser för att minska de negativa följderna av kompetensflykten och utflyttningen av yrkesfolk, som särskilt drabbar nyckelområden som hälso- och sjukvård och utbildning. Det är viktigt att främja kompetensinflyttning, program till stöd för återvändande och cirkulär migration, reglera rekryteringspraxis och stödja kapacitetsuppbyggnad genom åtgärder som utveckling av yrkesutbildningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om system för cirkulär migration är ett användbart verktyg och vilka typer av cirkelrörelser (engångsrörelse eller återkommande rörelse, rörelse på kort eller lång sikt, spontan eller administrerad rörelse) som skulle kunna ge bäst resultat för både utvecklingsländer och utvecklade länder.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att när den utformar de nya utrikespolitiska instrumenten för perioden efter 2013 se till att den föreslagna strukturen dels möjliggör synergieffekter och ömsesidigt förstärkande mellan utvecklingsaspekten och säkerhets- och stabilitetsaspekten, dels möjliggör en snabb fördelning av medel för nödinsatser och återhämtning, en snabbinsatsmekanism för att hjälpa och bistå nödlidande migranter – i synnerhet de som är särskilt utsatta såsom kvinnor och underåriga utan medföljande vuxen – särskilda program för att aktivt stödja minoriteter, bland annat religiösa, etniska och hbt-minoriteter som kan komma att stå under hot, EU-skydd för nödlidande människorättsförsvare samt stödåtgärder för att begränsa följderna av klimatförändringen, avskogningen, ökenspridningen och förlusten av biologisk mångfald och upprätthålla de ekonomiska och sociala förutsättningarna för de drabbade samhällena.
54. Europaparlamentet kräver att det ska utvecklas en politik som beaktar den särskilda situationen för utsatta grupper som kvinnor, barn och personer med funktionsnedsättning och därmed även tillhandahållandet av relevant infrastruktur som sjukhus, skolor och utbildningsutrustning samt nödvändigt socialt, psykologiskt och administrativt stöd.

55. Europaparlamentet riktar uppmärksamhet på den roll som rehabiliteringscentrer för tortyroffer har spelat i den framgångsrika integrationen av migranter, bland annat flyktingar och asylsökande, i EU. Parlamentet noterar bekymrat beslutet att EU:s finansiering av dessa center inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter gradvis kommer att upphöra. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att finansieringen av dessa center oförminskat fortsätter och inte enbart överläts till medlemsstaterna.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra den externa utvärderingen av de regionala skyddsprogrammen och att inleda en debatt om huruvida programmen ska fortsätta.
57. Europaparlamentet anser när det gäller Gusp/GSFP-uppdrag att det skulle vara viktigt att komplettera säkerhets- och stabilitetsstrategierna med skräddarsydda strategier för utvecklingsstöd och mänskliga rättigheter, så att man på lång sikt åtgärdar de bakomliggande orsakerna till osäkerhet och instabilitet. Detta är något som även har framhållits av vice ordföranden/den höga representanten. En sådan helhetsstrategi kräver inte bara bättre samordning, genom Europeiska utrikestjänsten, utan även ytterligare skräddarsydda budgetanslag för dessa stödstrategier.
58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, ordförandeskapet i Europeiska unionens råd, kommissionens ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska investeringsbanken, medlemsstaternas regeringar och parlament, kandidatländernas regeringar och parlament, Euronest- och Euromed-medlemsländernas regeringar och parlament, Förenta staternas utrikesministerium, EBRD, Världsbanken, IMF, Afrikanska unionen, Panafrikanska parlamentet, Internationella organisationen för migration och UNHCR.

MOTIVERING

Migrationsströmmar till följd av instabilitet utgör en utmaning för Europeiska unionen. Krig och väpnade konflikter, etniska spänningar, systematiska kränkningar av mänskliga rättigheter – som när människor förvägras att utöva sin religion – naturkatastrofer och avsaknad av fungerande ekonomiska och demokratiska strukturer är de främsta orsakerna till denna typ av migrationsströmmar. Företeelsen är särskilt oroande eftersom den kan skapa eller förstärka spänningar, inte bara mellan ursprungsländer och mottagarländer, utan även mellan ursprungsländer och länder som fungerar som transitländer för migranterna.

För att på ett effektivt sätt kunna möta denna utmaning måste EU föra en förebyggande politik och ta fram utrikespolitiska verktyg som är bäst lämpade för att direkt angripa orsakerna till instabiliteten så att migration blir en möjlighet, snarare än en akut nödvändighet.

En europeisk politik för att styra migrationsfenomen borde vid sidan av utvecklingssamarbetet även innebära en mer allomfattande och politisk vision för säkerhet, regionalt samarbete, bilaterala avtal med ursprungs- och transitländer, skydd för mänskliga rättigheter och demokratisering.

De aspekter som rör ekonomisk utveckling och uppnåendet av millenniemålen är i själva verket intimt förknippade med politisk stabilitet, respekt för rättsstatsprincipen och för demokratiska principer i allmänhet, liksom med att det finns effektiva mekanismer på regional och global nivå för att förebygga konflikter, medla i konflikter och bevara freden.

EU:s utrikespolitik måste komplettera och förstärka migrationspolitiken och koncentreras på orsakerna till instabiliteten och på de strukturella svårigheterna i ursprungsländerna. Det är dessutom nödvändigt att föra en kontinuerlig dialog med transitländerna, så att det blir möjligt att styra migrationsströmmarna och säkerställa en enhetlig tillämpning av internationella normer för mänskliga rättigheter i samband med migration även i dessa länder.

Uppdraget har en sådan omfattning att det skulle kräva oerhörda resurser som svårligen kan skaffas fram i dessa tider av budgetproblem på såväl medlemsstats- som EU-nivå. Det blir därför allt viktigare att EU samordnar sina insatser med andra stormakter som Förenta staterna, Kina och Japan och med de länder som är på ekonomisk frammarsch och som kommer att återfinnas bland de stora givarna i framtiden.

Även på kort sikt skulle dock EU kunna agera effektivt och utnyttja befintliga ekonomiska resurser och institutionella strukturer på bästa möjliga sätt. I betänkandet pekas följande områden ut som lämpliga för åtgärder:

- I samband med avtal om utvecklingssamarbete bör transitländer och ursprungsländer uppmuntras att skapa större ekonomisk och institutionell stabilitet, t.ex. genom att biståndet villkoras.
- Vid sidan av valövervakningsinsatser, som är grundläggande för demokratiseringsprocesser och för att skapa god samhällsstyrning, måste EU även förstärka sina insatser för medling och förebyggande av konflikter i samarbete med regionala organisationer som exempelvis Afrikanska unionen.

- Bilateral migrationsavtal måste förhandlas fram med transitländer.
- En ekonomisk agenda med konkreta åtgärder för att öka sysselsättningsnivåerna i EU:s partnerländer bör utarbetas inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. Samtidigt bör dessa länder uppmuntras att anpassa sin nationella migrationslagstiftning till internationella normer.
- EU bör uppmana Unionen för Medelhavsområdet att prioritera de frågor som hänger samman med migrationsströmmar som uppstår till följd av instabilitet.
- Slutligen bör kommissionen förbättra synergierna mellan utvecklingsaspekten och stabilitets- och säkerhetsaspekten i samband med att nya utrikespolitiska instrument tas fram för perioden efter 2013. Dessa nya instrument bör omfatta insatsmekanismer som är ännu snabbare och effektivare och som därigenom gör det möjligt för EU att snabbt ingripa till skydd för minoriteter, inklusive religiösa minoriteter eller andra grupper som drabbas i instabila situationer.

De föreslagna åtgärderna utgör ett första steg för att hantera den migration som uppstår på grund av de enorma skillnader när det gäller utvecklingsnivå, de demokratiska institutionernas kvalitet, respekten för mänskliga rättigheter och demografisk struktur som finns mellan EU:s medlemsstater och ett antal grannskapsländer. Vi måste inleda en debatt för att lära oss mer om dessa migrationsfenomen och deras strukturella orsaker.

Med utgångspunkt i detta kan EU utarbeta en enhetlig och effektiv politik för migrationsströmmar från ursprungs- och transitländer och avgöra i vilken grad och hur man ska investera i dessa länder för att kompensera deras inre demografiska och sociala spänningar och därigenom bidra till att skapa stabila förhållanden.

4.3.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING

till utskottet för utrikesfrågor

över migrationsflöden till följd av instabilitet: omfattning och roll för EU:s utrikespolitik (2010/2269(INI))

Föredragande (*): Corina Crețu

(*): Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för utveckling uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

Sambandet mellan migration och utveckling

1. Det är oroande att det för närvarande finns ungefär 38 bräckliga stater i hela världen (enligt Failed States Index 2010; Fund for Peace) där 1 miljard människor är drabbade (enligt Världsbanken). Bräckliga stater är mest känsliga för inre och yttre påfrestningar av både politiskt och ekonomiskt slag, och staters instabilitet bidrar till migrationsprocessen. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta ett mer proaktivt tillvägagångssätt, som möjliggör migration från bräckliga stater, och en strategi för att på medellång och lång sikt skapa arbetstillfällen och välstånd i ursprungsländerna.
2. Europaparlamentet anser att påtvingad migration bland annat är ett resultat av sviktande ekonomier, ökad fattigdom bland befolkningen, människorättsbrott, miljöförstöring, den växande klyftan mellan rika och fattiga länder, inbördeskrig, krig om kontrollen över naturresurserna och politisk förföljelse.
3. Europaparlamentet betonar att EU har en viktig roll att spela för att använda migrationen som hävstång för utveckling. Samstämda och utvecklingsorienterade åtgärder kan bidra till att man tar itu med de underliggande orsakerna till migrationsströmmarna, samtidigt som migrationen kan bidra till att stärka ekonomisk tillväxt och socialt egeninflytande samt stimulera till styrelsereformer i ursprungsländerna.

4. Hemskickade pengar utgör den näst största källan till extern finansiering för utvecklingsländerna. Dessa pengar bidrar till att stärka den finansiella sektorn, stimulera till investeringar och skapa arbetstillfällen. Därför anser Europaparlamentet att man bör fortsätta med insatserna för att minska transaktionskostnaderna, skapa gynnsamma ekonomiska och finansiella villkor och öka insynsvänligheten. Parlamentet betonar att hemskickade pengar inte i något fall får räknas med i siffrorna för offentligt utvecklingsbistånd.
5. Europaparlamentet uppmanar EU att införa en politik för att öka inflödet av hemskickade pengar, bland annat för att migranter ska kunna öppna konton i utländsk valuta i utvecklingsländerna och för att skapa skattelättnader så att mer pengar skickas hem.
6. Europaparlamentet erkänner den avgörande roll som de utlandsboende spelar när det gäller att främja kapacitetsutvecklingen och insatserna för stabilisering i deras hemländer. Parlamentet uppmanar till närmare samarbete och politisk samordning mellan institutionerna i utvecklingsländerna och EU:s medlemsstater i syfte att öka samarbetet med de utlandsboende, som är en viktig del av civilsamhället, och underlätta och stödja återvändandet.
7. Europaparlamentet efterlyser ökade insatser för att minska de negativa följderna av kompetensflykten och utflyttningen av yrkesfolk, som särskilt drabbar nyckelområden som hälso- och sjukvård och utbildning. Det är viktigt att främja kompetensinflyttning, program till stöd för återvändande och cirkulär migration, reglera rekryteringspraxis och stödja kapacitetsuppbyggnad genom åtgärder som utveckling av yrkesutbildningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om system för cirkulär migration är ett användbart verktyg och vilka typer av cirkelrörelser (engångsrörelse eller återkommande rörelse, rörelse på kort eller lång sikt, spontan eller administrerad rörelse) som skulle kunna ge bäst resultat för både utvecklingsländer och utvecklade länder.
8. Europaparlamentet betonar att migrationen bland hälso- och sjukvårdspersonal innebär problem eftersom utvecklingsländerna för närvarande mister upp till 70 procent av sin arbetskraft inom detta område. Detta får negativa finansiella följder eftersom de medel som investeras i utbildning går förlorade, hela hälso- och sjukvårdssystem kan utarmas och genomförandet av globala hälso- och sjukvårdsinitiativ allvarligt hindras.
9. Europaparlamentet noterar det ökade antalet människor som lever i bräckliga stater och som tvångsförflyttats till följd av konflikter, människorättsbrott och klimatförändringen. Parlamentet efterlyser förstärkta initiativ för att stödja tvångsförflyttade människor i syfte att förbättra deras levnadsvillkor och underlätta deras integration. Parlamentet efterlyser också åtgärder för att garantera ett effektivt skydd för flyktingar och internt tvångsförflyttade människor.
10. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna och kommissionen åtar sig att ta itu med migrationens strukturella orsaker med hjälp av ett helhetsperspektiv, grundat på en konsekvent politik för utveckling, som ger utvecklingsländerna politiskt utrymme för att stödja sina behov i fråga om hållbar utveckling och garantera befolkningen anständiga löner, fred och demokrati, vilket är ett sätt att minska olaglig invandring.

11. Europaparlamentet kräver att det ska utvecklas en politik som beaktar den särskilda situationen för utsatta grupper som kvinnor, barn och personer med funktionsnedsättning och därmed inrättandet av relevant infrastruktur som sjukhus, skolor och utbildningsutrustning samt tillhandahållandet av socialt, psykologiskt och administrativt stöd.
12. Europaparlamentet betonar den viktiga rollen för det globala forumet för migration och utveckling, som erbjuder en strukturerad ram för främjandet av ökad dialog och ökat samarbete mellan både statliga och icke-statliga aktörer, däribland civilsamhället.
13. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater och utvecklingsländerna att anta rättvisa och insynsvänliga förfaranden som underlättar migranternas tillträde till sysselsättning, tillsammans med anständiga arbetsvillkor, tillhandahållande av hälso- och sjukvård och socialt skydd. Vidare påpekar parlamentet det brådskande behovet av att ta itu med de medborgerliga rättigheterna för migrerande arbetstagare, som tas upp i ILO:s rapport ”The Cost of Coercion” från 2009, mot bakgrund av att migrerande arbetstagare ofta är de som får sämst betalt och som i extrema fall, till exempel i Gulfreionen, tvingas leva i arbetsläger utan tillgång till sina pass. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta de politiska rekommendationer som antogs vid mötet mellan högre tjänstemän från Afrika och EU om migration, rörlighet och sysselsättning (den 15–17 september 2010).
14. Europaparlamentet kräver med eftertryck att man ska skilja utvecklingsbiståndet från förvaltningen av migrationsflödet och att utvecklingsbistånd inte bör göras beroende av återflyttning. EU:s utvecklingsbistånd bör ha som mål att undanröja orsakerna till migration, till exempel fattigdom, klimatförändring och svält.
15. Europaparlamentet efterlyser upprättandet av en övergripande migrationspolitik som kopplas till alla utvecklingsstrategier och utvecklingsinstrument och grundas på en hög grad av politisk och verksamhetsmässig solidaritet, ömsesidigt förtroende, insyn, partnerskap, delat ansvar och gemensamma insatser enligt gemensamma principer och konkreta åtgärder, samt på de värden som är förankrade i Lissabonfördraget.
16. Europaparlamentet erkänner de historiska fördelar som migrationen har gett Europa – särskilt det faktum att hundratusentals europeiska migranter har tagits emot vid olika tidpunkter och de avsevärda fördelar som den nuvarande migrationen till EU medfört inom många utvecklingsområden. Vidare beaktar parlamentet principen om historisk ömsesidighet, som tar sig uttryck i främjandet av och respekten för migranternas mänskliga rättigheter samt mottagandet av migranter och deras integrering i bosättningsländerna och de länder de återvänder till.
17. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att överväga steg i riktning mot att anpassa finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, Europeiska utvecklingsfonden och instrumentet för humanitärt bistånd på sådant sätt att det blir möjligt att förstärka migrationens positiva effekter när det gäller att främja mänsklig utveckling och demokrati i bräckliga stater.
18. Europaparlamentet efterlyser extra åtgärder för att främja en samstämd politik för utveckling inom EU:s migrationspolitik och för att man ska avstå från att använda offentligt utvecklingsbistånd till politik som syftar till att avskräcka från och kontrollera

migration på ett sätt som inbegriper kränkningar av migranternas mänskliga rättigheter. Biståndet bör emellertid användas för att främja en effektiv utveckling och därigenom minska migration som orsakas av fattigdom, politisk instabilitet och politiskt förtryck.

19. Europaparlamentet välkomnar Tripolideklarationen, som utfärdades i slutet av det tredje toppmötet mellan Afrika och EU och som bekräftar de gemensamma insatserna för att ta itu med verkligheten och utmaningarna inom migrationen och dess kopplingar till utvecklingen.
20. Europaparlamentet efterlyser effektivare partnerskap med institutioner som främjar regional och ekonomisk integration, något som också kan bidra till att man hittar hållbara och långsiktiga lösningar för migrationssituationen mellan de sydliga länderna.
21. Kommissionen bör i ökad grad undersöka klimatorsakad migration mellan de sydliga länderna och bland annat titta närmare på antalet personer som berörs, utsatta regioner, migrationsrörelser och kapaciteten i mottagarländerna. Europaparlamentet efterlyser också att man främjar forskningskapaciteten i utvecklingsländerna.
22. Europaparlamentet betonar betydelsen av att integrera migrationen i partnerländernas nationella utvecklingsstrategier i syfte att minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen.
23. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av AVS-ländernas övervakningscentrum för migration, som är ett värdefullt instrument när det gäller att förse beslutsfattare i AVS-länderna med uppgifter och verktyg för förbättring av deras nationella migrationsstrategier, och förslaget om att inrätta ett övervakningscentrum för migration med ansvar för att fortlöpande och i detalj följa upp alla frågor i samband med migrationsflödena i Latinamerika, under överinseende av stiftelsen för Europa, Latinamerika och Västindien och med denna som samordnare.
24. Europaparlamentet rekommenderar att de finansiella resurserna för att stärka sambandet mellan migration och utveckling måste tilldelas på ett effektivare sätt. Den kompletterande och punktliga mobiliseringen av EU:s olika finansieringsinstrument för yttre åtgärder måste förbättras.
25. Europaparlamentet betonar behovet av att förstärka de så kallade LRRD-strategierna (som syftar till att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd) för att säkra hållbara lösningar för tvångsförflyttade människor och flyktingar. Parlamentet erkänner betydelsen av en samordnad humanitär reaktion som föregångare till en hållbar utvecklingspolitik i länder som genomgått konflikter.
26. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten att investera i expertkunskaper och skapa ett tydligt mandat för personalen både vid högkvarteret och på delegationsnivå för att uppnå bättre samordning mellan det tematiska programmet om migration och asyl och de geografiska programmen inom finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete.
27. Europaparlamentet efterlyser ett förtydligande av rollerna för Europeiska utrikestjänsten respektive generaldirektoratet för utveckling och samarbete EuropeAid samt en samordning mellan dessa. Parlamentet uppmanar med eftertryck generaldirektoratet för

utveckling och samarbete EuropeAid att spela en huvudroll i migrationspolitikens programplaneringsfas.

28. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att inkludera erfarenheterna från det tematiska programmet om migration och asyl när det gäller den politiska dialogen på landsnivå, så att en mer samstämd och effektiv programplanering kan garanteras i de sammanhang som rör strategidokumenterna för länder och regioner.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	3.3.2011
Slutomröstning: resultat	+: 19 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theocharous, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Fiona Hall, Cristian Dan Preda
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Jolanta Emilia Hibner

1.3.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR MEDBORGERLIGA FRI- OCH RÄTTIGHETER SAMT RÄTTSLIGA OCH INRIKES FRÅGOR

till utskottet för utrikesfrågor

över migrationsflöden till följd av instabilitet: Omfattning och roll för EU:s utrikespolitik (2010/2269(INI))

Föredragande: Franziska Keller

FÖRSLAG

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Migration som globalt fenomen, med rötter långt tillbaka i tiden, har bidragit till utbyte av idéer men har också inneburit utmaningar beträffande integrationen i mottagarsamhällen. Den har därmed bidragit till att kulturellt och ekonomiskt berika Europeiska unionen, men också medfört problem beträffande social integration och anpassning. EU behöver en omfattande men kontrollerad immigration för att väga upp för den åldrade befolkningen samt för att ta itu med andra sociala och ekonomiska utmaningar.
- B. Beroende på var störst tryck har funnits har migrationsflöden tidigare ändrat riktning, men aldrig avstannat. Det går inte att stoppa migrationen, men den kommer sannolikt att förändras i omfattning och komplexitet under de kommande decennierna och måste därför hanteras på ett sätt som gör att mänskligt lidande går att undvika.
- C. Migration sker av många orsaker, vilka ständigt förändras och utökas över tiden, däribland fattigdom, brist på framtidsutsikter och inkomst, förtryck, instabila sociala situationer, naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människor, orättvisor, kränkningar och berövande av friheter, konflikter mellan eller inom stater, krig, förföljelse av religiösa eller etniska skäl eller på grund av sexuell läggning, diskriminering och fördrivning av kulturella grupper eller minoriteter (konfiskering av mark etc.), en önskan om familjeåterförening och hopp om en bättre framtid, miljöförändringar, särskilt vad gäller klimatet, utnyttjandet av resurser, ökningen av grova brott och korruption, samt miljöförstörelsen, på bekostnad av lokalbefolkningars levnadsvillkor. Samtliga orsaker

bidrar avsevärt till de stora migrationsflödena och instabiliteten, och väldigt ofta hör dessa orsaker ihop.

- D. Migrationsflöden som uppstår till följd av instabilitet och som tar sig uttryck i olaglig migration sätter hårdast tryck på de medlemsstater som ligger vid EU:s yttre gränser.
 - E. Idag går det inte längre att undvika att göra en fördjupad analys av migrationsflödena. Alla länder berörs av befolkningsströmmarna oavsett om det rör sig om ett ursprungs-, transit- eller mottagarland.
 - F. Det främsta målet för EU:s migrationspolitik bör vara att ta itu med orsakerna till migration och hitta långvariga och hållbara lösningar till utmaningarna i samband med migration, exempelvis den organiserade smuglingen av migranter i mottagar-, transit- och ursprungsländerna, i syfte att uppnå en mer effektiv invandrings- och integrationspolitik och att bygga ett välmående Europa tillsammans med dem som invandrar, med full respekt för universella värderingar som mänsklig värdighet, frihet, jämlikhet och solidaritet samt stadgan om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.
 - G. EU-politiken ska särskilt uppmärksamma de mest utsatta migranterna, i synnerhet minderåriga utan medföljande vuxen.
 - H. De flesta miljöflyktingar lämnar inte landets gränser eller ens regionen, och i själva verket kommer ytterst få till EU för att söka skydd.
 - I. Laglig migration är av stort värde för såväl den person som försöker flytta från sitt ursprungsland som för mottagarlandet.
1. Europaparlamentet välkomnar de förslag som kommissionen nyligen lagt fram om laglig migration för icke asylsökande och uppmanar den att utveckla ytterligare instrument för att etablera en gemensam invandringspolitik, för att hantera ekonomisk migration i syfte att främja ekonomiska och sociala framsteg i mottagar-, transit- och ursprungsländerna samt för att främja social sammanhållning genom att förbättra integrationen av migranterna. Parlamentet betonar att det behövs adekvat information om möjligheterna för laglig invandring till EU i syfte att förhindra olaglig invandring, bättre utnyttja EU:s program för laglig invandring, förtydliga rådande utsikter och möjligheter inom EU samt få bort de falska löften som smugglarna ingett, och därigenom begränsa den organiserade brottslighet och den människohandel som utnyttjar det faktum att människor tvingas emigrera. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja skyddsåtgärder för utsatta grupper och personer (främst kvinnor och barn) som ofta faller offer för människohandel och sexuellt utnyttjande, och att etablera center för information om möjligheterna att emigrera till EU i tredjeländer. Parlamentet uppmanar dock till en god avvägning mellan att främja laglig migration till EU och att se till att unionen har kapacitet att ta emot och integrera migranter på ett framgångsrikt sätt.
 2. Europaparlamentet begär att medlemsstaterna samarbetar med länder utanför EU för att se till att information som rör laglig migration är lättillgänglig och att laglig migration verkligen förespråkas.

3. Europaparlamentet anser att det omgående behövs ytterligare undersökningar om klimatorsakad migration, särskilt om migration inom länder och regional migration inom eller till utvecklingsländer samt om skyddsmekanismer för drabbade personer, i syfte att bättre förstå dynamiken i klimatrelaterad migration och förflyttning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med migration till följd av miljö- och klimatförändringar, med beaktande av de hot som klimatförändringarna utgör mot människors säkerhet och välfärd, och att överväga möjligheten att tillåta klimatflyktingar att temporärt ansöka om subsidiärt skydd tills mer långsiktiga lösningar hittats.
4. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att såväl internt som på internationell nivå arbeta för att få ursprungsländerna att utarbeta och vidta åtgärder och tillämpa en politik som gör att de kan utvecklas socialt, ekonomiskt och demokratiskt och som inte tvingar deras medborgare att emigrera. Parlamentet uppmanar därför EU och medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att finansiera dessa länders utveckling och särskilt att snabbt uppnå målet att anslå 0,7 procent av sin BNP till utvecklingsbistånd.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra ytterligare insatser i fråga om ursprungsländernas utveckling och demokratisering och att stärka rättsstaten så att de problem som åtföljer migrationen angrips vid roten.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett övervakningssystem för att kontrollera att flyktingars och asylsökandes rättigheter efterlevs vid inresekontroller (och före inresa) i enlighet med kodexen om Schengengränserna, så att eventuella brister omgående upptäcks.
7. Europaparlamentet uppmanar till att det inrättas center för information om och hantering av migrationsfrågor utanför EU som ska hjälpa tredjeländer, i egenskap av ursprungs- eller transitländer, att fastställa en migrationspolitik för att hjälpa potentiella migranter och återvändande migranter och som ska erbjuda vägledning om laglig migration, arbetsmöjligheter och levnadsvillkor i mottagarländerna samt erbjuda utbildning till potentiella migranter och därmed bygga vidare på erfarenheterna från pilotprojektet i Bamako i Mali (Centret för information om och hantering av migration). Parlamentet uppmanar kommissionen att förse det relevanta utskottet inom Europaparlamentet med regelbundna rapporter om nya initiativ som föreslås för inrättandet av sådana center.
8. Europaparlamentet anser att harmonisering av migrationsrelaterad statistik, i samarbete med medlemsstaterna, är nödvändigt för att migrationspolitiken ska kunna planeras, antas, genomföras och utvärderas på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet betonar vikten av det europeiska migrationsnätverket (EMN) som skulle kunna spela en betydande roll inom detta område.
9. Europaparlamentet betonar det omedelbara behovet av konsekventa, heltäckande och jämförbara statistiska uppgifter om den migrerande befolkningen, eftersom de aktuella migrationsflödenas föränderliga karaktär innebär en verklig utmaning för beslutsfattare som behöver tillförlitliga uppgifter och information som grund för sina beslut.
10. Europaparlamentet begär en öppen och ingående analys av EU:s viseringspolitik i sin helhet i syfte att klargöra hur den påverkar flyktingar och asylsökande. Parlamentet anser

att EU bör tillämpa en hög standard i arbetet med att ta emot, skydda och integrera asylsökande samt garantera tillgången till hälso- och sjukvård för papperslösa migranter, särskilt gravida kvinnor och barn. Parlamentet anser att om medlemsstaterna samarbetar med privata organ i viseringsförfarandet bör en direkttillgänglighet till medlemsstaternas representationer i utlandet kunna upprätthållas för flyktingar som ansöker om visum. Parlamentet påminner om att särskild uppmärksamhet bör riktas mot fri rörlighet för personer som en garanterad grundläggande rättighet för medborgarna i Europeiska unionen.

11. Europaparlamentet påminner om att en välfungerande laglig migration också kan ge fördelar till tredjeländer genom de belopp som invandrare för över till sitt ursprungsland. Parlamentet betonar vidare vikten av att stödja de initiativ som tagits för att främja att migranter medverkar i utvecklings- och utbildningsprojekt i sina ursprungsländer.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett permanent kontrollsystem för alla Frontexaktiviteter som hör samman med hanteringen av migrationsflödena. Parlamentet anser också att människorättsaspekten i Frontex verksamhet tydligt måste integreras genom hela den ändrade versionen av Frontexförordningen, särskilt rätten för en person att lämna sitt land, förbudet mot avvisning och rätten att söka asyl. Parlamentet välkomnar Frontex framgångsrika verksamhet och dess samarbete med medlemsstaterna i syfte att genomföra ett gemensamt europeiskt asylsystem och välkomnar dessutom inrättandet av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor. Parlamentet anser att Frontex och stödkontorets verksamheter och insatser måste vara stabila och permanenta för att ge nödvändigt stöd åt särskilt drabbade medlemsstater. Parlamentet betonar behovet av en förstärkt solidaritet inom samtliga EU-medlemsstater, särskilt de mest sårbara, i syfte att uppnå effektivast möjliga politiska samordning och bördefördelning.
13. Europaparlamentet riktar uppmärksamhet mot den roll som rehabiliteringscentrum för tortyroffer har spelat i den framgångsrika integrationen av migranter, inklusive flyktingar och asylsökande, i EU. Parlamentet noterar bekymrat beslutet att EU:s finansiering av dessa center inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter gradvis kommer att upphöra. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att finansieringen av dessa center oförminskat fortsätter och inte enbart överläts till medlemsstaterna.
14. Europaparlamentet anser att avtal med tredjeländer som berör flera av EU:s medlemsstater bör förhandlas fram på europeisk nivå i enlighet med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra den externa utvärderingen av de regionala skyddsprogrammen och att initiera en debatt om huruvida programmen ska fortsätta.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	28.2.2011
Slutomröstning: resultat	+: 19 -: 3 0: 16
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Cornelis de Jong, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Salvatore Iacolino, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Edit Bauer, Leonidas Donskis, Monika Hohlmeier, Stanimir Ilchev, Franziska Keller, Cecilia Wikström
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Marina Yannakoudakis

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	16.3.2011
Slutomröstning: resultat	+: 53 -: 1 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Ernst Strasser, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Graham Watson
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Malika Benarab-Attou, Evgeni Kirilov, Jacek Protasiewicz, Potito Salatto, Alf Svensson, Luis Yáñez-Barnuevo García, Janusz Władysław Zemke
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Marije Cornelissen, Marie-Christine Vergiat